

200 τεύχη

Nαι, αυτό το τεύχος του «Ε» είναι το διακοσιοστό. Ένα μακρύ τελικά ταξίδι. Και δεν θα το επισημαίναμε εάν ένας φανατικός αναγνώστης μας, που ξεκίνησε να μας διαβάσει από την έκτη τάξη του δημοτικού και ο οποίος τώρα σπουδάζει επάγγελμα της θάλασσας, δεν μας έστειλε μια πολύ συγκινητική επιστολή (σελίδα 12). Δεν σκεφτήκαμε, λοιπόν, να γιορτάσουμε μια επέτειο. Κι αυτό γιατί η φιλοδοξία μας για μια επέτειο ήταν σε άλλο βάθος χρόνου. Η φιλοδοξία μας ήταν και παραμένει το ταξίδι που ξεκινήσαμε τον Μάρτιο του 1993 να διαρκεί, και να διαρκεί, και να διαρκεί... όσο το καράβι του «Ε» αντέχει. Και με έρμα τέτοιους αναγνώστες έχουμε την ευθύνη και την υποχρέωση να αντέξει. Η υποχρέωση αυτή αντανακλάται εν μέρει έστω στο ειδικό αφιέρωμα για τα 200 τεύχη του «Ε» (σελίδες 83-94) όχι τόσο ως γιορτή, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν χαιρόμαστε γι' αυτό το ορόσημο, όσο ως τιμή προς τους αναγνώστες μας και πολύ περισσότερο ως αφορμή για απολογισμό. Ανατρέξαμε και εμείς πίσω στα τεύχη του «Ε» και σημαδέψαμε κάποια ενδιάμεσα ορόσημα της πορείας του. Προσπαθήσαμε έτσι να συνειδητοποιήσουμε εάν και κατά πόσον ό,τι υποσχεθήκαμε στο κύριο άρθρο του πρώτου τεύχους το τηρήσαμε.

Εάν η μεγάλη φιλοδοξία μας να βγάδουμε τη ναυτιλία από το γκέιτο της, δίνοντας τη μάχη του περιπέτου, ενοδύθηκε.

Εάν συμβάδαμε έστω και δίγο στην αναγνώριση της εθνικής ναυτιλίας ως πυλώνα ανάπτυξης της χώρας μας.

Εάν δεν πέσαμε σε υφάδους-παγίδες.

Εάν αποφύγαμε αβαρίες.

Εάν δεν δώσαμε τις μάχες όπου και κυρίως όταν έπρεπε.

Είναι ποδδά τα εάν.

Όμως, αυτός ο απολογισμός μάς έφερε πολλά καλά μαντάτα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν κάναμε και «στραβοτιμονιές», έστω αφελείς, καλοπροαίρετες ή συγκυριακές. Εμείς, άλλωστε, ένα δύσκολο ταξίδι είχαμε υποσχεθεί. Όχι ένα ταξίδι αναψυχής,

αλλά ένα ταξίδι και με σειρήνες και με Κίρκες.

Το ταξίδι συνεχίζεται. Καθό ταξίδι σε όδους μας.

ΒΑΣΩ ΑΡΜΟΓΕΝΗ
varmogeni@efoplistis.eu